

Livet börjar med cellen
Kropp och själ
– den levande människan

Tankar kring en processteologisk verklighet
grundad på andlighet och vetenskap,
och ändamålsenlig utveckling.

Inledning

Livets mening är livet i sig!

SÖKANDET EFTER KUNSKAPEN om själva orsaken till det hela, utmynnade i tidernas största tankeexperiment. Frågan gällde meningen med livet.

En bra formulering kom till: *livet har sin mening i sig självt!*

Första gången jag såg denna förklaring var i **Owe Wikströms** bok *Det bländande mörkret*. Jag blev positiv över enkelheten, den lågmälda klarheten, men blev också klar över att tesen tycks ha värderingar som hos *filosofisk materialism*. En dörr öppnades för en gränsöverskridande förståelse över förlamande ideologier.

Enligt mitt sätt att se finns det kanske inte några reella, eller sakliga motsättningar mellan *idealism* kontra *filosofisk materialism*. I dessa begrepp grundades 1900-talets svåra politiska och ideologiska motsättningar, som resulterade i tidens fruktansvärda kontroverser.

Även om civilisationsutvecklingen fram till idag varit både dyster och glädjeric, och minst sagt omtumlande, så har många ändå kommit fram till föreningen av det *goda livet*.

Kommande generationer måste nödvändigtvis få bli ägare av det *levande livet!* Det måste ske genom förändringar av vår generations totala ansvarslöshet på grund av de dödande livsstilsidealerna, och som inte längre ska få förstöra de framtida livsbetingelserna.

Kring ovanstående existentiella problemställningar grundar sig en del av min personliga Gudstro. Livet måste få vara meningsfullt för alla. Ingens lycka är viktigare än någon annans! Livet pendlar ytterst mellan död och liv! Och det levande vill inte dö!

Paul Lindberg 2007
(Följande artikel från 2001)

Livet börjar med cellen:

Kropp och själ – den levande människan

Tankar kring en processteologisk verklighet grundad på andlighet, vetenskap och en ändamålsenlig utveckling.

DEN NATURVETENSKAPLIGA FÖRKLARINGEN av begreppet *liv* har ingen entydig beskrivning, och en enhetlig vetenskaplig definition finns heller inte. Vi vet ändå vad det biologiska livet är och att livet börjar med cellen, som utgör livets minsta beståndsdel. Cellen består exakt av just det som religionsskrifterna benämner som stoft från marken.

STOFT FRÅN MARKEN, blev detsamma som lera i de heliga texterna. Av lera gjordes kärl, och människan är ett förvaringskärl – en kalk, eller en kropp för en själ. På grund av denna symbolik utvecklades med tiden en kvasireligiös graalromantik, som inte riktigt hör ihop med sakligheten i de heliga texterna.

Det nödvändiga stoftet som utgör urcellen består av följande grundämnen och finns i marken: fosfor, järn, kalcium, kalium, kol, koppar, kväve, magnesium, mangan, svavel, syre, väte och zink. Av dessa helt döda ämnen bildas det biologiska livet. Inget av dessa stoftämnen från marken kan cellen vara utan. För andra varianter av celler, beroende på ändamål och funktion, fordras variationer av ytterligare grundämnen från marken såsom bor, jod, kisel, klor, kobolt, krom, molybden, natrium och selen. Människan består i sin helhet av tjugo av ovanstående grundämnen.

Enligt skrifterna kunde Livsanden alltså skapa liv från stoftet av den mångfunktionella skapelsen direkt av jordens grundämnen – exakt så som det står i skrifternas urkunder. Och människan är verkligen kommen av stoft, och stoft skall hon åter bli, vilket är en saklig realitet. Men här är det fråga om den biologiska kroppen skapad ur materiestoft. Det finns många gånger mer än bara lera i människan.

”Och Livsanden grep sig an med att forma människan av stoft från marken och att blåsa in livets andedräkt i hennes näsborrar, och människan blev en levande själ.” 1 Mos 2:7

Människan blev en själ, det vill säga en levande människa. De heliga skrifternas kontext förhåller sig så att människor under alla tider skall kunna förstå dess innehåll. Dessa skrifter skulle också kunna begripas av alla, samtidigt som den vetenskapliga korrektheten skall kunna förstås av dem som bemödar sig och vill förstå. Och inom den naturvetenskapliga forskningen har upptäckterna av skapelsen lett till häpnadsväckande resultat. Att utesluta Livsanden i detta kunskapsupptäckande är inte speciellt förnuftigt.

NITTIOTVÅ GRUNDÄMNINGEN förekommer totalt i naturen, sexton av dessa utgör grundvalen för all levande materia, det vill säga den levande cellen, eller urcellen, som allt liv består av.

Ordet materia är latin och betyder ämne eller stoft. Grundämnet kol spelar en central roll, genom sin förmåga att bilda komplicerade kedjor och ringar till organiserad komplexitet, som kan byggas in i ett ofantligt antal kemiska föreningar.

Av den organiserade komplexitetens alla miljarders, miljarders möjligheter har endast tjugo aminosyror skapats till byggstenar för livets proteiner. Dessa proteiner konstrueras ständigt, på rätt ställe och vid exakt rätt tidpunkt genom styrning av en kodad händelsesekvens från bara fyra molekyler, vilka utgör nukleotidbaserna. Denna hundra procentiga exakthet gäller för den allra minsta bakterie som för människan. Koden är en mycket enkel instruktion och som gäller för allt liv.

Livets hemligheter låter sig avslöjas i vällovliga syften. Allt tyder på att det därför finns en *ändamålsenlig utveckling* och en *ändamålsenlig vetenskap*. Självklart är det så!

Som vi vet håller sig inte heller vetenskapen med några absoluta sanningar, allt är under omprövning och utveckling genom forskningen. Men även om vetenskapen är ändamålsenlig behöver inte all forskning vara ändamålsenlig; den kan vara hur vidrig som helst, precis som vilka andra mänskliga företeelser som helst.

Partikelfysiken eller *kvantmekaniken* har också tvingats underkasta sig *Heisenbergs osäkerhetsprincip*. Detta är i dag en självklarhet inom vetenskapens värld.

Vetenskapen är ständigt på jakt efter sanningen, men naturligtvis med vissa avvikande undantag. Äregirighet och ekonomisk oärlighet kan istället vara drivkraften hellre än sanningen, men som inte driver sanningen framåt, och hör till undantagen, trots allt.

Alla framsteg upptäckta inom mikroskopin avslöjar ytterligare nya detaljer i strukturer som alltid troddes vara framme vid den slutligt odelbara sanningen. Men upptäckterna lägger tusentals nya detaljer till ett enormt register som redan verkar meningslöst för alla utom dem som strukturerar sina egna kunskapssektorer. Samtidigt med dessa framgångar narras vi hela tiden på totalkunskapen på grund av den svåra överskådligheten i upptäckterna av den holistiskt och växande organiserade komplexiteten.

Hjärnans gigantiska komplexitet låter sig inte helt avslöjas – som om svaren ideligen retsamt flyr framåt. Och framöver, ju mer kunskapen växer, ökar även komplexiteten, som ibland resulterar i att vi inte alltid ser kunskapen på grund av upptäckten av ytterligare högre organiserad komplexitet. Precis som organiseringen aldrig tar slut, men också att den i vissa hänseenden, på mikronivå, verkar vara ständigt förändringsbar, eller som en mycket komplicerad rundgång.

Under senaste decenniet har de kollektiva kunskapsupptäckterna frambringat lika mycket kunskap som mänskligheten gjort under hela den tidigare kunskaps-historien. Och denna kunskapsuppgradering sker decennium efter decennium.

Den ändamålsenliga utvecklingen är ingenting att oroas över – den tillhör människan; missbruket av kunskap är däremot något att oroas över!

Den tyske professorn i elektrofysiologi **Emil Du Bois-Reymond** hävdade att tillvaron innehåller många gåtor som aldrig kommer att vara tillgängliga för naturvetenskapen. Denna ståndpunkt kallades *ignorabimus* och betyder "vi kommer att förbli okunniga".

SJÄLVUPPEHÅLLANDE KONTINUUM. De levande systemen består av organiserad komplexitet. Denna ordning skapas i en samtidighet genom ständigt växelverkande processer, troligtvis växelverkande mellan "mångvärldar" eller "dimensioner" (Paul Dirac m.fl.), som i vår värld tycks gå mot en termodynamisk upplösning, enligt den reversibla entropiska definitionen. Men egentligen betyder det att energin troligtvis har en konstant entropi mellan och inom de växelverkande mångvärldarna; energin förloras aldrig i universums expansion (energi och materia är ekvivalenta, Einstein). Energin övergår i nya sammanhang genom partiklarnas växelverkan, enligt principen: från död till liv.

Med Universums expansion gäller spridningen av en fördröjd ljuskrökningsprojektion, sedd av observatören människan, i form av en "historisk spökbild", av en för människan uppfattad tidigare verklighet, och som kan ses i rymdteleskopets "tidsögon".

Någon allmän, oordnad energispridning eller upplösning förekommer inte i vårt universum. Den konstanta energin är ekvivalent med materien. Även om universum expanderar, så är nämligen galaxerna konstanta och utan expansion inom respektive galax. Och nya galaxer föds ständigt, som serier av Big Bang. Det tycks vara galaxerna som föds i en Big Bang och inte hela Universum.

Universum i sin helhet tycks vara den enda företeelse som kan sägas vara en "äkta perpetuum mobile", och i detta mystiska tillstånd befinner sig vår lilla värld, bestående av hundratals miljarder solsystem, i en galax, bland hundratals miljarder galaxer. Och Alltet är holistiskt länkat med sig själv!

Ordningen som lyder under termodynamikens andra lag upprätthålls genom den växelverkande energiomsättningen i förändringsbara och ändamålsenliga kvantprocesserna, och som fortsätter upp i den organiserade komplexitetskedjan.

DEN HOLISTISKA PRINCIPEN upprätthålls genom ett kontinuerligt utbyte med bland annat allt levande, som människor, djur och växter. Alla komplexa nät av organiserat liv växelverkar inbördes till ett självuppehållande kontinuum; ett system där varje del är relaterad till varje annan del. Tillsammans utgör alla delar helheten eller "övernaturen", vilket också utgör livets hemlighet.

En levande organism är helt beroende av information utifrån i form av relationer. Denna information påverkar i tre olika former: elektromagnetiska partikelvågor, som till exempel ljus eller andra transmissioner; mekaniskt tryck, som ljud eller mikro- och makrovibrationer, och för det tredje kemiska retningar.

DEN KOMPLICERADE MAKROMOLEKYLEN som utgör arvsmassan hos alla levande organismer, och som också utgör huvudkomponenten i kromosomerna, det vill säga *DNA-molekylen*, har också samma påverkan utifrån, och som är hela organismens planritning efter vilken proteinerna och cellerna byggs upp. DNA-mole-

kylen kan kopiera sig själv för den biologiska tillväxten och för överföringen av genetisk information, från generation till generation genom fortplantningen. Men detta är inte frågan om några slumpvisa förändringar. I sådana här avancerade förlopp sker ingenting slumpmässigt.

DNA-molekylen består av tusentals enheter, nukleotider, som är kopplade till varandra i en lång kedja. Varje nukleotid består av en fosfatgrupp, en sockergrupp samt en av fyra möjliga heterocykliska kvävebaser. Ordningföljden eller sekvenserna mellan dessa baser i kedjan utgör grunden för en informationskod, som består av fyra bokstavssymboler: A, T, G och C. Proteinet byggs upp genom uttryck, som förklaras i form av ord med tre bokstäver, som vart och ett svarar mot en aminosyra i proteinet – *genetiska koden*. Exempelvis utgör ordet TTT koden för aminosyran fenylalanin. Med bara fyra bokstäver kan sextiofyra olika kodord med tre bokstäver i vardera uttryckas.

Budskapen över planritningen överförs från DNA i cellkärnan med hjälp av ribonukleinsyra (RNA) till syntetiseringen i cytoplasman. RNA fungerar som budbäraren av koderna. mRNA (messenger RNA) avläses genom att det bildas en avgjutning av cellkärnans DNA (transkription). DNA är alltså ingenting levande utan kan istället beskrivas som hörande till organismens minsta "tekniska" komponenter, som genom holistiskt verkande orsaker ingår i planritningen för de levande cellerna. Dessa komponenter är helt döda, eller bara av stoft. Men det är genom död som liv uppstår. Livet är helt beroende av döden. Döden är ett faktum, men ingenting absolut. Döden är förändringsbar och levande!

FRÅN DÖD TILL LIV. Varje dag dör miljarder celler av en människa. Cellen är den första enheten som är liv. Under en människas livstid hinner samtliga celler bytas ut flera gånger om. Människan återskapas kontinuerligt, delar av oss dör på det att de nya delarna får leva vidare. Genom död uppstår nya celler.

Cellernas död beror uppenbarligen inte alls på slumpen eller på en slumpartad konkurrensprocess, som enbart skulle styras av principen om de lämpligastes överlevnad, inte på något sätt. Celldöden är helt enkelt holistiskt inprogrammerat i livet. De levande organismerna kan inte överleva om inte vissa av deras delar byts ut enligt den programmerade tidtabellen. Cellerna dör helt enkelt för att de blivit utslitna och behöver bytas ut – inte på grund av konkurrens om lämplighet.

En vuxen människa består av cirka sextio biljoner (60×10^{12}) celler. De celler som varje dygn dör och förloras utgörs av kristallina polygoner. Alla rörelser människan gör orsakar att miljontals celler dör av kroppens alla delar. Men kroppen bildar lika många nya celler.

Cellerna orkestreras genom enkla samordnande signaler för att de sedan skall kunna agera till en harmonisk enhet. Alla celler agerar alltid samtidigt och frågan om vad det är för slags mekanism som åstadkommer denna reaktion var länge ett mysterium.

CLIVE BACKSTER, amerikanska forskare, upptäckte att växter reagerar kollektivt på olika händelser. För denna upptäckt fick han utstå mycket spott och spe.

Det visade sig senare, exempelvis med bland annat tysk skogs- och miljö-

forskning, att hela skogar kunde reagera kollektivt på viss miljöpåverkan. I det här fallet var det fråga om högaktiv påverkan av mikrovågor från en kraftig källa av radio- och telekommunikation. Skogen reagerade som om den skulle till att dö, och gick i ett beredskapsläge.

Mobiltelefoni påverkar inte bara människan på nära håll, utan kan få växter att reagera kollektivt i dess närhet. Precis som en mobiltelefon kan påverka en dator på nära håll. En dator kan reagera med att ta stryk, medan levande växterna uppvisar ett slags ändamålsenligt kollektivt medvetande. I dag är detta fenomen helt bevisat.

Den minsta gemensamma nämnare för allt liv är att alltsammans består av celler, och det Backster kom fram till var att livet reagerar "förståndsmässigt" redan på cellnivå. Cellerna påverkas och reagerar redan på pollen eller spermianivå, vilket möjliggjorts genom holistiska samarbetande processer. Trots att växter saknar samordnande nervsystem så reagerar de exakt samtidigt för olika ändamål, exempelvis för att fånga en fluga; eller att de kan vända sig mot solljuset för att kunna utnyttja den fotosyntesiska processen. Backster kallade dessa egenskaper för "primärmedvetande", något som påverkar allt levande på alla nivåer, organ och växter.

"Minnescellen" förmedlar ett primärmedvetande och tycks fungera enligt *cogitarebegreppet*, det vill säga programmerade minnesprocesser i en kvantmekanisk tidlöshet. Cellen i sig har egentligen inget eget minne, men finns i ett medvetande på kvantmekanisk nivå. Minnescellen skulle kunna interagera genom *homeostasen* (ett slags kvantmekaniskt dirigentprogram) mellan atom- och kvantnivå. I immunsystemet från minnescellen finns bland annat förmågan att reagera mot ett visst främmande ämne (*antigen*). Minnesceller är till sin typ *lymfocyter* och då främst av *T-typ* eller *thymustyp*. Minneslymfocyter hos människan kan antagligen leva i flera år efter kontakt med sitt eget antigen.

MEDVETANDETS MÖJLIGHETER. Det är alltså medvetandet som ligger bakom vår medvetenhet. Och för medvetande fordras kunskap, som vi kan lära in så att vi blir medvetna. Jämför detta med *Läraren Jesus*, som idogt ville lära oss att bli medvetna om sakernas förhållanden på alla nivåer och plan.

Medvetandet tycks vara det vi kallar själ, och länkat med koderna för en *kroppsjäl* på kvantmekanisk nivå. Det handlar inte så mycket om själavandring, utan mer som en naturvetenskaplig möjlighet. "Jag tänker därför finns jag till"; utan medvetande är det samma som hjärndöd.

En möjlighet som ser ut att gå ihop med vad Jesus predikade. Hos människan har det undermedvetna blivit något långt mer än bara den del av hjärnan som övervakar den enklare inre fysiologin. Större delen av all västerländsk psykiatri bygger på existensen av vad som kallas "det omedvetna" eller "det undermedvetna", men också det "kollektiva undermedvetna". Dessa medvetandeprocesser, som ansågs vara endast en kontrollmekanism avsedd att identifiera former, har numera blivit ett verkligt alternativ inom beskrivningen av medvetandets tankeprocesser.

Det finns goda vittnesbörd om att en stor del av den äkta och positiva skapar-

kraften bygger på, mer eller mindre, det undermedvetna. Många forskare, författare, konstnärer, kompositörer och yrkesmänniskor av alla de slag vinner tillträde dit av en självframkallande mottaglighet. Det sker genom en tankeprestation som kan utmynna i inspirationer eller liknande. Detta är inte nödvändigtvis ett religiöst uttryck för kreativitet, utan snarare ett förhållningssätt genom konstruktivt tänkande med ett ärligt uppsåt.

Inom den fenomenologiska filosofin finns termen *intentionalitet*, som syftar på tankeaktens objekt eller materia, eller aktens konkreta element.

Drömmar om fantastiska semesterupplevelser, eller om fysisk självupplevelse av olika slag, tycks vara uttryck av det undermedvetna, och som upplevs fullt realistiskt. Om dagrömmier är möjliga: att genom tankeprestation få uppleva starka känslor av olika slag, hur skulle inte dessa krafter kunna utnyttjas till det konstruktivas och godas tjänst! Hos många är detta ändå en realitet.

Problemet är att liknande krafter också kan läggas ned på det destruktiva och negativa, på grund av den fria viljans valfrihet. Men en medveten omvandling av dessa krafter, till mera högkvalitativa värden (sublimering) har varit ett strävande för många människor genom bland annat andligheten och inom kultur- och civilisationsutvecklingen.

ALBERT EINSTEIN OCH PAUL DIRAC, och många fler framstående människor, menade att de "upptäckte" sin kunskap genom intuition och approximation. Goethe förklarade att han skrivit många av sina finaste dikter i ett tillstånd som kan beskrivas vara inspiration. Mozart berättade att hans musikaliska inspiration steg inom honom som tankedrömmar (dagrömmier). Newton löste sina svåraste matematiska problem genom meditativa inspirationer. Många berömda forskare berättar, på liknande sätt, att de efter ett engagemang av koncentrerad tanke möda löst sina problem efter det att de sovit på saken.

Intuition kan förklaras med förmågan att identifiera det telepatiska tillståndet och sedan kunna utnyttja denna kunskap. Men att inte kunna förklara varför, men ändå känna på sig, eller känna en vag, medveten kunskap om ett undermedvetet mottagande av information; något man känner på sig. Och detta är också vad som kallas telepati, det är olika varierande ord av samma slags undermedvetenhet.

Människor tar emot mycket mer information än vad vi är medvetna om, vilket i och för sig skulle kunna vara en delförklaring av intuition, och så vidare. Ofta kan intuition vara en produkt av tidigare erfarenheter, minnen, önskningar, förhoppningar eller tankegångar som lagrats i det undermedvetna, men det kan också innehålla en hel del nya informationer, som alltså kan ha fåtts genom telepati. Att vi utnyttjat intuitionen på ett medvetet sätt så litet beror kanske på att vårt medvetna liv är så komplicerat.

Vi uppfattar många gånger intuitionen som ett alternativ till intellektets logiska sätt att närma sig problemen. Och därför delar vi gärna upp människor i mer känslotänkande individer – de som utnyttjar intuitionen – och de förnuftstänkande personer som i första hand förlitar sig på intellektet vid sina funderingar. Emellertid, forskningen visar i dag att vi påverkas av yttre orsaker med ända-

målsenliga konsekvenser direkt till våra kroppar.

DEN MÄTBARA MÄNNISKAN. En av DNA-molekylens viktiga uppgifter är att överföra den genetiska informationen till efterkommande generationer. Det kan betraktas som ett negativt avtryck av originalet, som sedan kopieras ytterligare från det negativa avtrycket till att bli ett nytt positivt avtryck; den exakta principen som gällde för den tidigare grafisk bildreproduktion, och som kallas *replikation*.

Genom röntgenkristallografi har strukturella oregelbundenheter upptäckts i DNA. Sådana skillnader kan ha betydelse för bestämmandet av uppbyggnaden av olikheterna mellan cellernas utseenden, egenskaper och ändamål. Amerikansk DNA-forskning har enligt senare rön föreslagit att DNA-strukturernas oregelbundenheter anses vara något som kan vara mottagare, för exempelvis kvantmekaniska transmissioner. Eftersom replikationen av DNA bara ger exakta kopior, precis som med ett tidigare grafiskt bildförfarande, skulle människan bara bli en kopia av sig själv om inte ytterligare orsaker griper in redan i replikationsprocessen. Men det är mycket annat än bara replikationen som måste till.

Människornas barn är ju faktiskt inte några kopior av föräldrarna – hur mycket de än har gemensamt. Alla är unika. Arvsanlagen för det kroppsliga köttet utgörs av själva DNA-grunden. Men det finns mycket mera som skall fyllas på och utvecklas för att en enskild och unik individ skall bli verklig, och denna påverkan utifrån börjar direkt under zygot- och konceptionsprocessen. Sedan följer den ständiga sociala utanpåverkan, givetvis. Målsättningen är alltså inte att en människokopia skall födas, utan en helt unik individ.

Vi vet i dag att magnetfälten runt alla levande varelser har en avgörande betydelse för var och en. Det är också de kvalitativa processerna kring dessa magnetfält hos bland annat människan som kartläggs. Dessa aktiviteter från de djupare nivåerna är det en *retikulärvävnad* som samordnar, filtrerar eller exformerar informationen för hjärnan, vilket är av avgörande betydelse för kvantmekanisk påverkan direkt till människan. Denna påverkan sker i en interagerande växelverkan. All materia strålar i växelverkande kvantprocesser, genom atomspinnets, för att kunna upprätthållas.

DEN ELEKTROMAGNETISKA AURAN. Föreställningen om ett "energimoln", en *aura*, som omger människans kropp är mycket gammal. Glorian, eller nimbus som porträtterats på heliga människor visar den omgivne av ett lysande fenomen, långt innan kristenheten upptäckte glorian. Grekerna förstod glorianes innebörd. Även buddhister hade kunskap om auran som omger kropparna, som de beskrev redan för 400-500 år före vår tideräkning.

Första gången auran studerades med en vetenskaplig beskrivning presenterades av professor **Walter Kilner** 1911 vid St. Thomas Hospital i London. Han upptäckte, genom experiment med ett antal olika skärmar av olika färgade glas, ett femton centimeter brett ljusmoln kring människokroppen. Detta ljusmoln eller aura skiftade färg och form allt efter allmän- och hälsotillståndet hos de deltagande personerna. De hade en aura, och en personlig diagnostisk utläsning kunde göras.

Det finns analogier mellan aura och moderna vetenskapliga metoder. Det fak-

tum att människokroppen sänder ut elektromagnetiska vågor, kan demonstreras i den termografiska metoden, som konverterar värmestrålning till färgbilder. Det är ju elektromagnetism som är klistret för hela materien och som gör att stoftets atomer håller samman.

Våra ögon är känsliga för den elektromagnetiska strålningens ljus i våglängdsområdet 380–760 milimikron – det som är vårt seende. Men med hjälp av hög-intensiva hjälpmedel kan vi i spektrums båda kanter utsträcka detta område in i de infraröda och ultraviolettera ljusens områden.

Det är atomerna som alstrar infraröda strålar genom sina höga aktiviteter; ökad aktivitet ger högre värme och intensitet. Den termografiska metoden används i dag för att spåra tumörer, cirkulationsrubbingar, reumatism och cancer m.m. Dessa sjukdomar avslöjas som isolerade heta områden.

I dag kartläggs många skador med bland annat hjälp av PET-kamera (Positron-Emissions-Tomografi), en metod för att fotografera hjärnans ämnesomsättning. Kroppen strålar på en våglängd strax utanför våra normala synområden, och denna strålning förändras allt efter kroppens allmänna hälsotillstånd.

VARSEBLIVNINGSFÖRMÅGAN VARIERAR över en ganska bred skala hos olika människor. Det finns folk som till exempel kan höra supersoniska ljud, och andra som ser på våglängder som normalt är osynliga för de flesta. Det kan betyda att de som kan se en aura kring levande varelser är överkänsliga i spektrums infraröda del. Dessa våglängder ligger utanför området för de tappformade celler i näthinnan som reagerar på de synliga färgerna. Men de kan tänkas ligga inom reaktionsområdet för de stavformade celler som är känsligare för ljus av låg intensitet. Lämpligast för att gå förbi tapparna i näthinnans centrum och stimulera de avsevärt ljuskänsligare stavarna är ute vid kanterna. Auran finns verkligen, och kan i dag avläsas till vissa delar.

Det finns även människor med speciella kunskaper, som anses lärt sig se människors aura och delvis kan avläsa andra människors känsloläge. Forskningen kring auran visar i dag prov på en mängd olika erfarenheter, och med ett stort utbud av numera vetenskaplig litteratur.

Reiki är en väl prövad gammal japansk traditionell metod att påverka auran med healing. Vem som helst kan lära sig healing, enligt Reiki-metoden. Reiki betyder helt enkelt andekraft, och är en metod som medvetandegör personen om andekraftens helande möjligheter. Runt om i världen finns kurser som lär ut metoden, som också anses ge trovärdiga resultat. Andekraftens medium eller "verktyg" är de elektromagnetiska fälten, som samordnar energierna till nytta för alla dem som vill bli helade. Det är alltså Livsanden genom andekraften som helar, inte människorna själva. Och detta sker genom tankemedveten och uppriktig tro. Det finns även människor med en total misstro mot allt vad andlighet heter, när de hör talas om elektromagnetiska fält, tror de att det är fråga om vidskepelse, humbug eller något tokreligiöst.

Många djur ser auran hos andra levande varelser. Vissa djur använder bara sitt auraseende i mörker för att kunna överleva, men på bekostnad av färgseendet. Därför kan dessa djur inte ta till sig dött kött, som inte har någon aura, oavsett

om det är alldeles färskt och nyss avlivat, i mörkt tillstånd och under jakt. Ugglor och katter har ett utomordentligt mörkerseende som anses bero på dessa egenskaper.

LIV ELLER DÖD – EN DEFINITIONSFRÅGA. Liv är helt förknippat med upptagning, informationspåverkan, förändring och avgivande av ämnen i en energiomsättning och med förmågan till återskapande. Liv skall också förnimma eller kunna registrera sin omgivning samt ha förmågan att kunna upprätthålla ett ömsesidigt sammanhang. Men vi vet att även döda celler ingår i levande organismer med nya funktioner efter celldöden. Exempel på sådana är fjädrar och hår, men även den kristallina polygonformen som cellen får vid sin död kan vara av stor vikt i betydelsen av transmissioner för påverkan utifrån.

Liv eller död är en definitionsfråga. Sädeskorn från egyptiska gravar, över 5000 tusen år gamla, har blivit groddbara och åter kunnat växa och givit skördar. Allt liv som har förmågan att ge upphov till aktivt liv anses vara en delförklaring för den vetenskapliga definitionen av liv. Vad som kan vara upphovet till upphovet är däremot inte bestämt av vetenskapen, men som många gånger förklaras av andliga förklaringar. Här kommer självklart tron in i bilden, men ändå inte bara tron, utan även ett nyvaket vetenskapande, som kallas processteologi.

Paul Lindberg
(2001)